

la vertu est préférable à tous les biens; а отъ второе зависи: *qui s'en écarte*; кое-то се називава *включително* или *зависящее предложение*.

б) Включителное предложение е то, кое-то се прилага на главно, за да му допълне смисъл-тъ, както въ горѣ изложенни-тъ примѣри видѣхмы. —

в) Слова-та, които служатъ за да свържатъ едно зависящее предложение отъ главно-то му, сѣ: или едно относителное мѣстоименіе, или единъ сюзъ. Отъ това слѣдова че: въобще онова предложение е главно, кое-то не забира ни съ едно относително мѣстоименіе, ни съ единъ сюзъ; и че: въобще онова предложение е зависящее, кое-то забира съ едно относително мѣстоименіе или съ единъ сюзъ.

За расположе-ніе-то на слова-та въ френскій языкъ.

Въ френскій языкъ слова-та се располагатъ тѣй:

1) **Подлежащее**, 2) **связь** 3) **сказуемое** и 4) **допълненіе**. Н. П. *J'aime la vertu*, (*je suis aimant*); *l'homme est mortel*. — Това е правилное и утвърдителное расположе-ніе на слова-та; но за да изрази челоуѣкъ всички-тъ случаи, сношеня, обстоятелства и душевны чувства, не може да се служи само съ тойзи способъ израженія; но трѣба да знае и слѣдующи-тъ, относително неправилны, расположеня на слова-та.

1) Въ всяко едно вопросително, восклицателно, желателно и повелително предложение; **подлежащее** се стави подиръ глаголь-тъ, и сетиѣ се ствѣять **сказуемое** и **допълненіе**. Примѣри:

Aimez-vous le bulgare? La langue bulgare est-elle si riche et poétique comme vous me l'avez décrite? Plât à Dieu que je sois utile à l'humanité! — Allez-vous en! Venez-vous donc!

2) Въ изяснителни-тъ вмѣстителни и второстепенни предложеня на нѣкой періодъ, равно се стави **подлежащее** подиръ глаголь-тъ. Примѣри:

Cette fille est fort aimable, disait ce Monsieur à cette Dame; — Monsieur, lui dit elle, vous l'êtes aussi. — Тія сжцы-тъ свойства има и българскій языкъ.